

mouendæ sunt huiusmodi hominũ clientela. Cum verò ex privata etiam vita res nouæ orientur, magistratus constitutus est quidam, qui sit quasi in specula ad mores ciuium intuentes, ne quis ita viuat, vt reipublicæ nocere possit in populari quidem statu, ne alienè viuat à popularitate: in paucorum autem potentia, ne alienè à natura eius gubernationis. Eodèmq; modo de aliis speciebus rerum publicarum. Et si quid exultet prosperitatè que sit elatum in ciuitate, per partes obseruare propter eadè causas, cuius remedium est, semper contrariis partibus magistratus & res agendas committere. contrarias partes uoco, ceu præstantes viros multitudini, & diuites pauperibus. Conandũque est vel admiscere pauperes cum diuitibus, vel medios augere, hi enim dissoluent seditiones ob imparitatem procedentes. Maximum verò illud est in omni republica & legibus, & cætera omni diligentia constituendum, ne ex magistratibus lucra proueniant, id autem maximè in paucorum gubernatione est obseruandum, leuius enim ferunt populi, qui ab republica excluduntur, qui nimio gaudent, quòd sua agere non impediuntur. At si existiment eos qui magistratus gerunt ex republica ditari, duplicem capiunt molestiam, & quòd ab honore excluduntur, & quòd à lucro. Vnicè verò contingit simul existere popularem statum & optimum, si ita quis instituat: foret enim vt & nobiles & plebei haberent quæ vtrique uellent. Licere enim omnibus reipublicam gerere populare est: magistratus verò à nobilibus teneri, optimum, hoc autem accidit, quando ex magistratibus non proueniant lucra, pauperes enim magistratus non uolent, si nil in sit lucri, sed potius suis rebus propriis intendere, diuites autem quia non indigent ex republica lucrari, magistratus gerent, atque ita contingat egenis quidem ditari ob operam rebus suis impètam, nobilibus verò non subici cuiuscunque ad hoc autem vt non subripiantur pecunia publicæ, editio fiat perniciarium præsentis ciuibus, omnibus & descriptæ per societates, & ordines, & tribus deponantur. Quòd verò magistratus sint absq; lucro, statuendi per legè sunt honores, iis qui optimè se gesserint. Oportet autem in populari statu diuitibus parcere, ac non modo possessiones eorum non auferte, sed ne fructus quidem earũ: quod in quibusdam ciuitatibus imprudèter fit.

A ποιείσθαι τὰς παρεστάσεις ἡγήσῃ ἐπὶ δὲ καὶ διὰ τῶν ἰδίων βίους νεωτερίζουσι, δεῖ ἔμπροσθεν ἀρχῆς τινα τῶν ἐποφειδύμενων ζῶντων ἀσυμφόρους πρὸς τὴν πολιτείαν ἐν ἡβήματι, πρὸς τὴν δημοκρατίαν ἐν δὲ ὀλιγαρχίᾳ, πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν ὁμοίως δὲ καὶ ἔξω ἄλλων πολιτειῶν ἐκείνην καὶ τὸ ὅμιμον ἐπιθεῖν δὲ τῆς πόλεως ἀπὸ μέγιστον φυλάττειται διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. τοῦτου δὲ ἀκόσμητον αἰεὶ τοῖς ἀπικειμένοις μορίοις ἐγχειρίζειν τὰς πράξεις, καὶ τὰς ἀρχὰς λέγειν δὲ ἀπικειδῆσαι τῶν ὀπικειμένων τῶν πληθῶν, καὶ τῶν ὀπόρων τοῖς ὀπύροις. καὶ τὸ περὶ δὲ τὴν συμμεγιστῶν, τὸ ἔξω ὀπόρον πληθῶν, καὶ τὸ ἔξω ὀπόρον, ἢ τὸ μέσον αἰξίειν. τῶν γὰρ διαλύει τὰς διὰ τῶν αἰσούτων κρίσεις. μέγιστον δὲ ἐν πάσῃ πολιτεία, τὸ καὶ τοῖς νόμοις καὶ τῇ ἄλλῃ οἰκονομίᾳ ἔτοιμα τεύχεσθαι, ὥστε μὴ εἶναι τὰς ἀρχὰς κερδαίνειν τῶν δὲ μέγιστον ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις δεῖ τηρεῖν. οὐ γὰρ οὕτως ἀνακαταστήσονται εἰρημονοῦν τῶν ἀρχῶν οἱ πολλοὶ, ἀλλὰ καὶ χειροσίν, ἐὰν τις ἐὰν πρὸς τοὺς ἰδίους χολάζειν, ὥς, ἐὰν οἴωνται τὰ κοινὰ κλέπειν τῶν ἀρχόντων. τότε δὲ ἀμφοτέρω λυπεῖ, τὸ τε ἔξω πηδῶν μὴ μετέχειν, καὶ τὸ ἔξω κερδῶν μοναρχίᾳ δὲ καὶ ἐνδέχεται ἄμα εἶναι δημοκρατίαν καὶ ἀριστοκρατίαν, ἐὰν τῶν κερδαίνουσιν πρὸς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, ἐὰν καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τὸ πληθῶν ἔχειν, ἀβουλοῦνται, ἀμφοτέρω. τὸ ἡβὴ γὰρ ἔξῃ εἶναι πάντων ἀρχῶν, δημοκρατικῶν τὸ ἔξω τῶν γνωρίμων εἶναι ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ἀριστοκρατικῶν. τῶν τῶν ἔξῃ εἶναι, ὅταν μὴ ἢ κερδαίνονται ἀρχῶν, τῶν μὴ δὲ κερδαίνονται, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἰδίοις ἐν μέλλοντι οἱ δὲ ὀπόροι, διωθήσονται, διὰ τὸ μὴ ἐνδὸς πρὸς δεῖναι ἔξω κοινῶν. ὥστε συμβήσεται, τοῖς ἡβὴ ὀπόροις, γίνεσθαι ὀπόροις, διὰ τὸ διαπέσειν πρὸς τοῖς ἔργοις τοῖς δὲ γνωρίμοις, μὴ ἀρχῶν ἐπὶ τῶν τυχόντων. τῶν ἡβὴ αὐτῶν μὴ κλέπειν τὰ κοινὰ, ἢ παρεστάσεις γινέσθαι τῶν χρημάτων, παρόντων πούτων ἢ πολιτῶν καὶ ἀπὸ τῶν φερεταῖας, καὶ λόγους, καὶ φυλάξαι, πρὸς δεῖναι. τῶν ἡβὴ ἀμφοτέρω ἀρχῶν, τῶν δὲ ἐπὶ δὲ ἐν νομοθετικῶν τοῖς διδοικόμενοι. δὲ δὲ ἐν ἡβὴ ταῖς δημοκρατίαις ἔξω ὀπόρον φείδεσθαι, μὴ μόνον τὰς κτήσεις μὴ ποιεῖν αἰσάσεις, ἀλλὰ μὴ δὲ τῶν κερδοῦν ὅ ἐν ἐπὶ τῶν πολιτειῶν λαμβάνει γινόμενον βέλτιον.